

อาหารอุ่นซ้ำปลอดภัยหรือไม่

ผศ. ดร.สิติมา จิตตินันทน์

สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

พฤติกรรมการกินอาหารอุ่นซ้ำพบเห็นได้ทั่วไปในการใช้ชีวิตของคนเมืองซึ่งต้องเร่งรีบอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่เข้าจราจรเย็นถึงค่ำโดยเฉพาะในวันทำงาน การทำอาหารกินเองทุกวันทุกมื้อต้องใช้เวลาในการเตรียมและปรุงอาหารเป็นเวลานาน ดังนั้นคนเมืองส่วนใหญ่จึงนิยมซื้ออาหารปรุงสำเร็จ หรือมักจะเตรียมอาหารปรุงสุกให้เพียงพอสำหรับ 2-3 มื้อ แล้วเก็บไว้ในตู้เย็น และนำมาอุ่นรับประทานเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้คนเมืองบางกลุ่มนิยมบริโภคอาหารสำเร็จรูปแข็งหรือแซ่บแข็ง ซึ่งปัจจุบันมีให้เลือกหลากหลายชนิดในร้านสะดวกซื้อ

จากการนำอาหารมาอุ่นซ้ำก่อนกินแล้วทำให้เกิดโทษต่อร่างกาย โดยเน้นไปที่การอุ่นซ้ำอาหาร 11 ชนิด ได้แก่ เห็ด เนื้อไก่ ไข่ ข้าวผัด ผักโขม ผักกาดหอมบัตเตอร์ หัวผักกาด บีทรูท ข้าว มันฝรั่ง และน้ำมัน มีปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไปทางสื่อสังคมออนไลน์ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร เราควรบริโภคอาหารที่ให้ความร้อนซ้ำๆ หรือไม่ บทความนี้จะช่วยไข้ความสงสัยในเรื่องนี้

ก่อนอื่นขอแบ่งอาหารทั้ง 11 ชนิดออกเป็น 4 กลุ่ม ตามการกล่าวอ้างว่าถึงสาเหตุของโทษต่อร่างกาย ดังนี้ กลุ่มที่ 1 อาหารที่เป็นแหล่งของโปรตีน ได้แก่ เห็ด เนื้อไก่ และไข่ การกล่าวอ้างถึงโทษของการอุ่นอาหารในกลุ่มที่ 1 มีดังนี้

“เห็ด ในเห็ดมีโปรตีนเชิงซ้อนอยู่ เมื่อนำมาอุ่นซ้ำจะทำให้ปวดท้อง อาหารไม่ย่อย หรือมีปัญหาเกี่ยวกับหัวใจ”

“เนื้อไก่ เมื่อนำมาอุ่นให้ร้อนอาจก่อพิษได้ เพราะเนื้อไก่มีโปรตีนสูงเมื่อเทียบกับเนื้อแดง โปรตีนที่ซับซ้อนในเนื้อไก่จะแปรสภาพ อาจทำให้บางคนมีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร”

“ไข่ การนำไปอุ่นซ้ำจะสูญเสียสารอาหาร เช่น โปรตีนและไขมัน ทำให้อาหารเป็นพิษ และระบบการย่อยมีปัญหาได้”

การกล่าวอ้างดังกล่าวไม่เป็นความจริง ทั้งนี้เห็ด เนื้อไก่และไข่ จัดอาหารที่เป็นแหล่งของโปรตีน การนำอาหารปรุงสุกมาอุ่นซ้ำแล้วทำให้ปวดท้องหรือมีอาการอาหารเป็นพิษนั้น ไม่ได้เกิดจากการที่โปรตีนซึ่งเป็นองค์ประกอบในอาหารเหล่านั้นเกิดการเปลี่ยนสภาพเมื่อได้รับความร้อน หากแต่อาหารเป็นพิษน่าจะเกิดจากการเก็บอาหารปรุงสุกในสภาพที่ไม่เหมาะสม เช่น เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลานาน หรือเก็บในที่ที่มีอุณหภูมิไม่เย็นเพียงพอ ทำให้จุลทรรศน์เจริญและสร้างสารพิษจำพวกโปรตีนที่ทนต่อความร้อน เมื่อรับประทานอาหารที่อุ่นซ้ำ จึงเกิดอาหารปวดท้องและท้องเสีย

กลุ่มที่ 2 ผักที่มีในเตียงสูง ซึ่งมีการกล่าวอ้างว่าไม่ควรนำมาให้ความร้อนเข้า ได้แก่ ขี้นฉ่าย ผักโขม ผักกาดหอมบัตเทอร์ หัวผักกาด บีทรูท โดยมีโทษต่อร่างกายดังนี้

“ขี้นฉ่าย มีในโตรเจนสูง เมื่อกินไม่หมดแล้วนำมารอุ่นซ้ำครั้งที่สอง ก็จะมีในเตอร์ออกไซด์ทำให้เป็นพิษ”

“ผักโขม เมื่อยังกันผักไปเขียวเข้มทั่วไปที่อุดมด้วยเหล็กและในเตียง เมื่อโดยความร้อนเข้าจะมีในไตรท์ออกมารวมถึงสารก่อมะเริง”

“ผักกาดหอมบัตเทอร์ เมื่อเอามารอุ่นซ้ำก็ต้องเลี่ยงกับอาหารเป็นพิษจากไนเตรต”

“หัวผักกาด มีในเตียงสูง จึงไม่ควรนำมาผ่านความร้อนซ้ำอีก”

“บีทรูท เป็นผักอีกชนิดที่พบในเตียงสูง หากเป็นอาหารเหลือค้างก็ไม่ควรทำให้ร้อนซ้ำอีก”

จะเห็นได้ว่า โภชต์ต่อร่างกายเกิดจากในเตียงที่มีอยู่ในผัก เมื่อนำผักมาให้ความร้อน ไม่ว่าจะเป็นการต้มหรือการผัด เนื้อเยื่อผักจะนิ่มเข้มและถึกขาดได้ง่าย ยิ่งเมื่อได้รับความร้อนเป็นเวลานานหรือให้ความร้อนซ้ำหลายๆ ครั้ง ผักจะมีลักษณะเหล晦ม่อนเวลาเราเก็บต้มจับฉ่าย เนื้อเยื่อผักเมื่ออ่อนนิ่มจะปลดปล่อยสารต่างๆ ที่อยู่ภายใน ทั้งสารอาหารและสารที่ไม่ใช่สารอาหาร (รวมถึงไนเตรต) ได้มากกว่าผักสด ดังนั้นการกล่าวอ้างดังกล่าวจึงถือว่าเป็นความจริงส่วนหนึ่ง การบริโภคผักที่มีในเตียงสะสมอยู่ในปริมาณที่มากเกินไป อาจเกิดอันตรายต่อผู้บริโภคได้ โดยเมื่อในเตียงเข้าสู่กระบวนการเผาอาหาร จะถูกเปลี่ยนให้เป็นไนเตรต ในไตร์สามารถดูดซึมเข้าสู่กระเพาะเสือด ทำปฏิกิริยา กับเม็ดเดือดแดงโดยกระบวนการออกซิเดชันเปลี่ยนไฮโมโกลบิน (เหล็กอยู่ในรูปเฟอร์ส; Fe²⁺) ให้เป็นเมธิเมโนโกลบิน (เหล็กอยู่ในรูปเฟอริก; Fe³⁺) ส่งผลให้เม็ดเดือดแดงไม่สามารถจับกับออกซิเจนเพื่อไปเลี้ยงเซลล์ต่างๆ ในร่างกาย และหากปริมาณเมธิเมโนโกลบินเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 จะทำให้มีอาการไม่สบายเนื่องจากขาดออกซิเจน คือมีอาการดัวเขียว อ่อนเพลีย หายใจหอบ ปวดศรีษะ และหัวใจเต้นแรง ดังนั้นผู้ที่บริโภคสารในเตียงเข้าไปจำนวนมาก ร่างกายจะเกิดภาวะขาดออกซิเจนสนับสนุนได้ ทั้งนี้ในเตียงในผักสดและผลไม้ที่จะนำมาบริโภค ต้องไม่เกิน 2500 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมน้ำหนักสด อย่างไรก็ตามปริมาณในเตียงในผักและผลไม้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ชนิดของพืช ส่วนของพืช อายุพืช ฤดูกาลที่ปลูก แหล่งเพาะปลูก แหล่งน้ำ รูปแบบของการปลูก และชนิดของปุ๋ยในโตรเจนที่ให้กับพืช อีกทั้งปริมาณการบริโภคผักต่อครั้งก็ไม่มากพอที่จะทำให้ร่างกายได้รับปริมาณในเตียงจนเกิดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

กลุ่มที่ 3 ข้าวและมันฝรั่ง ภารกกล่าวอ้างเกี่ยวข้องกับการเจริญของจุลินทรีย์และสารพิษจากสปอร์ในอาหารที่มีการอุ่นซ้ำหลายครั้ง ดังนี้

“ข้าวก่อนหุงจะมีสปอร์ของแบคทีเรียกระจายทั่วไป ซึ่งสปอร์นี้เป็นตัวการของอาหารเป็นพิษ แม้ว่าจะหุงข้าวจนสุกเดือดแต่สปอร์ก็ยังไม่ตาย เมื่อวางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง สปอร์จะยังเพิ่มจำนวนทวีคูณ เอามาผ่านความร้อนอีกก็ไม่สามารถทำงานได้หมดอยู่ดี”

“มันฝรั่ง คุณประโยชน์จะเลื่อมลงเมื่อปูรุสสุกและถูกทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องนานๆ จะก่อให้เกิดพิษจากสารโบลุนน์ ทำให้ปวดศรีษะ คลื่นไส้ และเป็นสาเหตุของอาหารเป็นพิษ”

จุลินทรีย์ที่เป็นสาเหตุทำให้เจ็บป่วยถูกทำลายได้ง่ายด้วยความร้อนระดับหุงต้ม ในขณะที่จุลินทรีย์ชนิดที่ทำให้อาหารเน่าเสียและสปอร์ซูกทำลายได้ด้วยความร้อนในระดับที่สูงกว่าการหุงต้มในครัวเรือน ดังนั้น การหุงข้าวและการปรุงอาหารให้สุกหรือเดือดอย่างทั่วถึง จึงสามารถทำลายจุลินทรีย์ชนิดที่ทำให้เจ็บป่วยได้ แต่อาจมีจุลินทรีย์ที่ทำให้อาหารเน่าเสียและสปอร์ทลงเหลืออยู่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอากาศร้อน มีอุณหภูมิอยู่ในช่วงที่เหมาะสมกับการเจริญของจุลินทรีย์ ดังนั้นจึงไม่ควรวางอาหารที่ปรุงสุกแล้วไว้ที่อุณหภูมิห้องเกิน 2 ชั่วโมง หากจำเป็นต้องทำเช่นนั้น เช่นในการนึ่งอาหารตักหรือกับข้าว ควรนำมารอุ่น้ำซัก หรือให้ความร้อนอย่างทั่วถึงทุกๆ 2 ชั่วโมง เพื่อทำลายจุลินทรีย์ที่เพิ่มจำนวนในขณะที่วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง หากต้องการเก็บอาหารปรุงสุกหรืออาหารที่เหลือจากการบริโภค ควรเก็บไว้ในตู้เย็น เนื่องจากอุณหภูมิต่ำจะช่วยลดการเจริญของจุลินทรีย์ อีกทั้งยังเป็นอุณหภูมิที่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญของสปอร์ตัวอย่าง

กลุ่มที่ 4 น้ำมัน การก่อร้ายอ้างเกี่ยวกับน้ำมันทอดชำ้า คือ

“น้ำมัน เมื่อนำมาทอดชำ้า ผ่านความร้อนชำ้า น้ำมันจะกลายเป็นของหืนและบูดได้ ไม่ว่าจะเป็นน้ำมันจากเมล็ดองุ่น น้ำมันวัวลันนัท อะโวคาโด เฮเซลนัท ฯลฯ”

การใช้น้ำมันทอดอาหารข้าวหลายๆ ครั้ง จะก่อให้เกิดสารที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคได้ น้ำมันที่ผ่านการทอดอาหารที่อุณหภูมิสูงประมาณ 170 – 180 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน ความชื้นของอาหารและออกซิเจนจากอากาศจะเร่งให้เกิดการสีอมสลายของน้ำมัน ทำให้เกิดการแตกตัวของน้ำมันเป็นสารโพลาร์ เช่น กรดไขมันอิสระ เอชิลก็อกโซโรล กรดไขมันทรานส์ สารโพลาร์สามารถดูดซึมและสะสมในร่างกาย อาจส่งผลต่อสุขภาพของผู้บริโภค คือ อาจมีความเสี่ยงทำให้เกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด และยังพบว่ามีกลุ่มสารก่อมะเร็ง เช่น โพลีไซคลิกอะโรเมติกไฮdrocarbon (polycyclic aromatic hydrocarbon; PAH) เกิดขึ้นในน้ำมันทอดชำ้าด้วย การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของน้ำมันที่ผ่านการทอดอาหารข้าวหลายครั้งที่สามารถสังเกตได้คือ น้ำมันมีสีดำ มีฟองและเหนียวเหนอะดี้ โดยทั่วไปในครัวเรือน ไม่ควรใช้น้ำมันทอดอาหารชำ้าเกิน 2 ครั้ง สำหรับผู้ประกอบการร้านอาหาร ควรเปลี่ยนน้ำมันทอดอาหาร (เช่น ไก่ทอด ปลาท่องโก๋) ให้บ่อยขึ้น และหากพบร้านน้ำมันมีลักษณะเหนียวข้น สีดำ มีฟองมาก ควรเปลี่ยนน้ำมันทอดอาหารใหม่ทันที ไม่ควรเติมน้ำมันใหม่ลงไปเรื่อยๆ

กล่าวโดยสรุป การกินอาหารอุ่นข้ายังคงทำได้ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ แต่สิ่งที่ผู้บริโภคต้องทราบก็คือ ไม่ว่าอาหารที่ปรุงสำเร็จหรืออาหารที่ปรุงสุกแล้วไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลานานเกิน 2 ชั่วโมง หากต้องการเก็บไว้เป็นเวลานาน ให้เก็บในตู้เย็นเพื่อชลอการเจริญของจุลินทรีย์ และต้องอุ่นให้ร้อนก่อนนำมาบริโภค